

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.02.1987, sp. zn. 7 Tz 7/87, ECLI:CZ:NS:1987:7.TZ.7.1987.1

Číslo: 11/1989

Právní věta: Požaduje-li uživatel bytu úplatek za to, že uzavře s jiným uživatelem dohodu o výměně bytu, nedopouští se trestného činu přijímání úplatku podle § 160 odst. 2 tr. zák., neboť nejde o obstarání věcí obecného zájmu. Takové jednání naplňuje znaky přečinu proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. g) zák. č. 150/1969 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.02.1987

Spisová značka: 7 Tz 7/87

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přečin proti zájmům socialistického hospodářství, Přijímání úplatku

Předpisy: 140/1961 Sb. § 160 odst. 2 150/1969 Sb. § 2 písm. g

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Šumperku ze 14. 7. 1986 sp. zn. 5 T 138/86 a tomuto okresnímu soudu přikázal věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Šumperku ze dne 14. 7. 1986 sp. zn. 5 T 138/86 byl obviněný M. B. uznán vinným trestným činem přijímání úplatku podle § 160 odst. 2 tr. zák. z toho důvodu, že přesně nezjištěného dne v měsíci lednu 1986 v Šumperku se s A. G. dohodl o výměně bytu, požadoval však za to částku 2000,- Kčs, kterou postupně v uvedeném měsíci převzal. Za to byl odsouzen podle § 160 odst. 2 a § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny, za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu okresního soudu v Šumperku z 28. 3. 1986 sp. zn. 5 T 72/86.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného. Namítl v ní, že okresní soud, když zjistil správně a úplně skutečný stav věci, skutek obviněného chybně právně kvalifikoval. Nesprávně totiž vyložil zákonný znak ustanovení § 160 odst. 2 tr. zák. „obstarávání věcí obecného zájmu“. Takovým obstaráváním není směna bytu mezi občany.

Pokud při ní dojde ke spekulativnímu zisku, je tato skutečnost trestně postižitelná jako přečin proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. g) zák. č. 150/1969 Sb. Skutek obviněného neměl být proto kvalifikován jako trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst. 2 tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že napadeným rozsudkem byl zákon porušen.

Výsledky provedeného dokazování je prokázáno, že obviněný v souvislosti s výměnou bytu v ulici Fibichova v Šumperku, který obýval, za byt v ulici gen. Svobody v Šumperku, který obývala A. G., požadoval částku 2000,- Kčs. Svědkyně I. G. potvrdila, že její matka A. G. je invalidní, celou záležitost s výměnou bytu proto vyřizovala s obviněným sama. Při této příležitosti obviněný žádal částku 2000,- Kčs, kterou mu postupně v lednu 1986 předala.

Obviněný nepopřel přijetí této částky, hájil se však tím, že ji sám nepožadoval, ale byla prý sjednána J. D., který dal ke směně bytů podnět. Svědek J. D. potvrdil, že to byl obviněný, který se zmiňoval o uvedené částce. Z tohoto zjištění okresní soud dovedl, že obviněný M. B. naplnil znak trestného činu přijímání úplatku podle § 160 odst. 2 tr. zák. Zatímco postup okresního soudu ohledně hodnocení obhajoby obviněného je správný, neboť z důkazů plyne, že to byl obviněný, který žádal o částku ve výši 2000,- Kčs v souvislosti se směnou bytu, a ta mu byla postupně předána, nelze souhlasit s právní kvalifikací skutku obviněného.

Obstaráváním věcí obecného zájmu ve smyslu § 160 odst. 1 tr. zák. se rozumí zejména činnost na úseku výkonu státní moci a správy a činnost v oblasti uspokojování materiálních, kulturních, zdravotních a jiných potřeb. V posuzovaném případě o takovou činnost nejde. Jestliže se obviněný M. B. a svědkyně A. G. dohodli na výměně bytu, nešlo o věc obecného zájmu, ale jen o dvoustranný právní úkon, který se týkal těchto dvou osob. Na tom nemůže nic změnit ani okolnost, že tento ryze interní vztah mezi osobami, které se dohodnou o výměně bytu, podléhá schválení státního orgánu a v daném případě byl také schválen odborem bytového hospodářství MěNV v Šumperku.

Jestliže však obviněný požadoval za výměnu bytu na svědkyni odměnu, jednal protiprávně, neboť požadoval za převod bytu neoprávněnou výhodu v úmyslu se obohatit. Tímto jednáním tedy naplnil znaky přečinu proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. g) zák. č. 150/1969 Sb.